

PREGUNTES I RESPOSTES

—*Es lícit portar l'escapulari del Carme junt amb altres escapularis, units amb una mateixa cinta?*

—Sí, en efecte. Així ho declarà la Sagrada Congregació. En tal cas convé, però, tenir gran cura que les peces dels diferents escapularis restin ben distintes, així com el que vàrem fer notar sobre la manera de portar-los, cuidant que les dues peces caiguin l'una sobre el pit i l'altre sobre l'espatlla.

—*Desitjaria saber per la pròpia tranquil·litat si he de portar els escapularis immediatament sobre el cos.*

—Moltes són les persones que no veuen ben clara aquesta qüestió. A totes elles podem assegurar que no hi ha cap llei que els hi obligui.

Es poden portar immediatament sobre el cos o si es prefereix per a evitar molèsties, es poden portar també entre la roba.

—*Què més he d'observar per a portar convenientment el sant escapulari?*

—Quan hauràs observat escrupolosament totes les prescripcions esmentades, encara et mancarà una cosa de màxima importància: Portar-lo devotament.

El Sant Escapulari no és pas solament un símbol de la protecció de Maria Santíssima; és també una penyora del nostre amor.

Es molt còmode pensar que la Mare de Déu del Carme no exigeix de nosaltres sinó el portar l'escapulari, sense que ens havem de preocupar de si són o no desarreglats els nostres costums. No és pas aquest el sentit del pacte que ha fet la Mare de Déu del Carme amb els seus devots. Les obligacions són mútues i si Ella s'ha compromès a dispensar-nos tan grans privilegis, és a canvi de tenir-li una veritable devoció que consisteix principalment en la pràctica de les virtuts cristianes.

PRODIGIS DEL CARME

Magí Lloelles i Vilaplana de quinze anys d'edat, treballava com a manobre en l'edifici que havia d'ésser més tard el convent del Carme.

El dia 23 de setembre de 1916, a tres quarts de sis de la tarda, tingué la desgràcia de caure per l'ull de l'escala d'un tercer pis. Plens de consternació tots els que presenciaren la fatal caiguda anaren a cercar el metge no sense haver invocat el poder de la Verge Carmelitana.

Arribat que fou el metge constatà la seva defunció, per la qual cosa li fou administrat el Sagrament de l'Extrema Unció.

Però, oh prodigi! Sota aquelles carns massegades es tornaren apreciar poc a poc els símptomes de la vida i l'andemà havia retornat el coneixement. Després de quatre dies començà a llevar-se i prendre aliment i als deu, pogué tornar al treball, sense quedar-li el més lleu vestigi de la caiguda.

En acció de gràcies per tan singular benefici es cantà un solemne ofici a la Verge del Carme, al qual hi assistiren tots els familiars del agraciat jove i tots els treballadors.

Aquest fet s'esdevingué a Tàrrrega on és encara celebrat pels innombrables devots de Maria.